

μαρτυροῦντα ὅτι θάλασσα κατακάλυπτε πάλαι τὰ μέρη ἐκεῖνα. Ὁ ὅλως ἰδιαιτέρος σχηματισμὸς τῶν πλείστων ἐξ αὐτῶν ἀπεδείκνυεν ὅτι παναρχαία ἦτο ἡ καταγωγή των, καὶ ὅτι ἀνήκον ἴσως εἰς εἶδη ζώων, φυτῶν καὶ κογγυλίων ἐκλείψαντα. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἐχρειάζετο ἄπειρος χρόνος διὰ νὰ ἀναλύσωμεν καὶ κατατάξωμεν εἰς κλάσεις τὸ πλῆθος ἐκεῖνο τῶν ὀστρακοδέρμων, τῶν μαλακίων, τῶν ἰχθύων, τῶν λιθοφύτων, τῶν πολυπόδων, κ. τ. λ., ἐλάβομεν μόνον ὡς δείγματα ὀλίγα τινὰ ἐξ αὐτῶν. Πρὸ πάντων δὲ μᾶς ἐξέπληξαν τὰ γιγαντιαία λειψάνα ζώου ἐκ τοῦ γένους τῶν ἰβιδουίδων. Συνάψαντες πολλὰ τῶν δισκορπισμένων αὐτοῦ μελῶν, ὑπελογίσθημεν ὅτι τὸ ἀμφίβιον τοῦτο εἶχε 38 μέχρι 40 ποδῶν μήκος.

» Ὁ ὁδηγὸς μᾶς ἐφερῆν εἰς τόπον ὀνομαζόμενον Κρήνην· ἐκαθήσαμεν δὲ ἐπὶ τῆς ὄχθης λίμνης τινὸς ἀρχετὰ μεγάλης, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐξῆρε λεπτόν ῥεῖθρον ὕδατος ἀναβλύζοντος περὶ τὴν ρίζαν δένδρου ἀπολελιθωμένου, συμπιεζομένου ὑπὸ δύο βράχων κολοσσαίων. Ἡ εἰκὼν ἐκεῖνη τοῦ χάους, ἡ βαθεῖα σιωπὴ, τὸ φῶς τῶν λαμπάδων ἀντανακλώμενον ἐπὶ τοῦ ὕδατος τῆς λίμνης, καθίστα τὴν σκηνὴν μαγευτικωτάτην. Οἱ ἐντὸς τοῦ σπηλαίου τούτου λίθοι σύγκεινται ἐξ εἶδους τινὸς ἄμμου εὐτρίπτου, ἣτις, κοπανιζομένη, πωλεῖται εἰς Ὀλλανδίαν καὶ Γερμανίαν, ὅπου τὴν μεταχειρίζονται πρὸς ταῖς ἄλλοις καὶ εἰς τὸ νὰ πιαίνωσι τὴν γῆν. Μετ' ὀλίγον εἰσπήλομεν εἰς στοᾶν ἐχούσαν σταλακτίτας ἐξαισίους. Ἄλλ' ἀπροσδόκητός τις συνάντησις διέκοψε τὰς γεωλογικὰς μᾶς παρατηρήσεις.

» Ἐπροχωροῦμεν συνδιαλεγόμενοι, ὅτε εἶδομεν ἐν μέσῳ τῆς στοᾶς σῶμά τι τὸ ὁποῖον μᾶς ἐράνη ὡς βράχος πετῶν ἀπὸ τοῦ θόλου. Ὁ ὁδηγὸς μᾶς ὄρσας, καὶ τοὶ πρὸ εἰκοσιν ἐτῶν συνεπισκεπτόμενος μετὰ τῶν ξένων τὸ σπήλαιον δὲν ἐγνώριζε τὸ μέρος ἐκεῖνο, προέβη θαρρᾶλέως· ἀλλὰ μόλις διέκρινε τὸ σῶμα, καὶ ἐφώνησεν ἔντρομος· « ἄνθρωπος! » Ἐτρέξαμεν ἀμέσως διὰ νὰ βοηθήσωμεν τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ἀλλ' εὗρομεν σκελετὸν, ἀληθῆ μομίαν ἀπεξηραμένην, θαυμασίως δὲ διατηρηθεῖσαν ἐκ τε τῆς ξηρασίας τοῦ ἀέρος καὶ τῆς παντελοῦς ἐλλείψεως σκωλήκων· τὸ ἐνδύμα του ἦτο ἀκέραιον, καὶ ἐκ τοῦ σχήματος αὐτοῦ ὑπεθέσαμεν ὅτι ὁ θάνατος συνέβη περὶ τὰ μέσα τῆς 18 ἑκατονταετηρίδος. Ἐκράτει δὲ καὶ κομβολόγιον, καὶ πῖλος τρίπτυχος ἐκεῖτο πλησίον αὐτοῦ. Φαίνεται ὅτι ἀποπλανηθεὶς ἐντὸς τοῦ ἀδιεξόδου ἐκείνου δαιδάλου, ἀπέθανεν ὑπὸ τῆς πείνης. Φοβηθέντες μὴ πάθωμεν ὅ,τι καὶ ὁ ταλαίπωρος ἐκεῖνος, ἐπεστρεψάμεν ἀμέσως.

Βεβουλισμένοι εἰς σκέψεις ἐξ αἰτίας τῆς λυπηρᾶς ταύτης συναντήσεως, ἀνεχωροῦμεν βραδυκατοῦντες καὶ σιωπηλῶς, ὅτε ἠκούσαμεν τὸν ὁδηγὸν μᾶς λέγοντα· « Ἴδετε, κύριοι, ἐδῶ γράφουν τὰ ὀνόματά των ὅλοι οἱ ξένοι. Παρατηρήσατε πόσον πλῆθος ὀνομάτων· μετὰ αὐτῶν εὐρίσκονται ἰδιόχειρα καὶ αὐτὰ τῶν περιφημοτέρων ἀνδρῶν ὄλων τῶν ἐποχῶν. » Καὶ τῶντι, ἀναγνώσαντες τοὺς ἀτελευτήτους ἐκείνους πίνακας, τὰ ἀληθινὰ ἐκεῖνα χρονικά τοῦ σπηλαίου τοῦ Ἁγίου Πέτρου, ἐπεδόθημεν, παρὰ πάνταν προσδοκίαν εἰς ἄλλο εἶδος παρατηρήσεις.

» Πᾶν ὄνομα παρηκολοῦθεῖτο καὶ ἀπὸ χρονολογίαν, ἢ δὲ ἀρχαιότερα ἦτο δέκα αἰῶνων! ὅποια ποικιλία χαρακτήρων γραφικῶν, καὶ ὅποιος παράδοξος συνδυασμὸς ὀνομάτων ἀνηκόντων εἰς ἀνθρώπους καὶ εἰς ἐποχὰς τόσῳ διαφόρους! Ὁ μεσαιῶν ἐπιδεικνύων τὰ σοβαρὰ καὶ μαγικά ταῦτα γράμματα S. P. Q. R., (1) ἀποφθέγματα φιλοσόφων, στίχοι ἐπιτετηδευμένοι ποιητῶν, φράσεις ὀγκώδεις πεζογράφων, στροφαὶ μυστικαὶ Γερμανῶν, ἐπιγράμματα σκωπτικὰ καὶ κομπαστικὰ Γάλλων, ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἱερογλυφικά, ὅλον τοῦτο τὸ μίγμα τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν ὄντων, τῶν θεωριῶν καὶ τῶν πραγμάτων, παρουσιάζοντο εἰς τὰς ὄψεις μᾶς ὡς εἰκὼν τις τελεία τῆς νεωτέρας κοινωνίας καὶ τῶν ἠθῶν τῆς. Μεταξὺ τῶν ὀνομάτων ἀνεζητήσαμεν, ἀλλ' εἰς μάτην, τὸ τοῦ Ναπολέοντος· ὁ δὲ ὁδηγὸς μᾶς εἰδείξε τὸ μέρος ὅπου ἦτον ἐγγεγραμμένον, καὶ μᾶς εἶπεν ὅτι τὸ ἐσθесе χεῖρ ἐχθρά. Καὶ ὅμως οἱ ἄνθρωποι καὶ ὁ πανθαμάτωρ ἐπεδάσθησαν τὸ τοῦ δουκὸς τῆς Πάρμας, τοῦ ἐξολοθρευτοῦ τούτου τῶν κατοίκων τῆς Μαστρίχτης, καὶ τὸ τοῦ δουκὸς τῆς Ἀλβης, τῆς μάστιγος ταύτης τῶν Κάτω Χωρῶν. Τὰ ἐνέγραψαν δὲ αὐτοὶ ἰδιοχείρως, καὶ κατόπιν αὐτῶν ἀναγινώσκονται ἄπειρα ἄλλα ἀξιωματικῶν Ἰσπανῶν ἀνηκόντων εἰς τοὺς στρατοὺς ἀμφοτέρων τούτων τῶν δουκῶν. Νομίζει τις ὅτι ὁδηγοῦσιν εἰσέτι τοὺς αἰμοδόρους στρατιώτας των. Ὁ λοφερός ἐκεῖνος τόπος ἦτο βεβαίως ὁ μόνος κατάλληλος διὰ νὰ διατηρήσῃ τόσῳ ἐπαξίως αὐτῶν τὴν καταγθονίαν μνήμην των.

» Ἐπυξήσαμεν δὲ καὶ ἡμεῖς τὸν κατάλογον τοῦτον τῶν ξένων, προσθέντες καὶ τὰ ἄγνωστα ὀνόματά μας, καὶ σπεύσαντες ἐξήλθομεν τοῦ θαυμασίου ἐκείνου ἀντροῦ, ἐν ᾧ διεμείναμεν περὶ τὰς τέσσαρας ὥρας. »

N. Δ.

ΤΟΥ ΓΕΡΟΜΟΥΡΤΟΥ Η ΚΟΡΗ,

Ἐν τῷ ΚΔ' φυλλαδίῳ ἡ Πανδώρα ἐξέδωκε δημοτικὸν ποίημα ὑπὸ τὴν ἄνω ἐπιγραφὴν, κριθὲν παρ' ὄλων τῶν ἀναγνωστῶν ὡς ἐν τῶν ὠραιωτάτων αὐτοφυῶν ἀνθέων τοῦ νέου ἡμῶν Ἑλικῶνος. Ἐκτοτε ἠθέλησε, κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν της, νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν ἐποχὴν τῆς συγγραφῆς αὐτοῦ καὶ τὰς περιστάσεις εἰς ἃς ἀναφέρεται, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐρευνῶν της ὑπῆρξεν ἐντελῶς ἀπροσδόκητον. Τὸ ὠραῖον τοῦτο ποιημάτιον εἶναι ἔργον οὐχὶ τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ τοῦ καὶ δι' ἄλλων του ποιητικῶν ἔργων γνωστοῦ Κ. Γζαλακώστα, ὅστις ἀνωνύμως δοὺς αὐτὸ τῇ Πανδώρᾳ, σκῶπὸν εἶχεν οὐχὶ ν' ἀπατήσῃ τινὰ, ἀλλὰ νὰ παίξῃ ἐπ' ὀλίγον, καὶ ν' ἀκούσῃ τὰς κρίσεις ὀπίσω τοῦ παραπετάσματος. Τὴν ἡμετέραν φθάντες εἶπομεν, ὅταν εἶχομεν ὑπ' ὄψιν τὸ ποίημα καὶ οὐχὶ τὸν ποιητὴν. Μίαν δὲ μόνην σκέψιν δικαιοῦμεθα ἴσως νὰ προσθέσωμεν, ὅτι, ὁ στέφανος δὲ ὁ Κ. Ἀσώπιος δικαίως πλέκει εἰς τοὺς δημοτικὸς ποιητὰς, οὐχ ἦτον δὲ

[1] Senatus populusque Romanum.

ναται νὰ φανῆ οἰκείος καὶ εἰς τοὺς δυναμένους νὰ μιμῶνται αὐτοὺς τοσοῦτον εὐστόχως, ἂν ὄχι καὶ νὰ τοὺς ὑπερβαίνωσι.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ο ΛΥΘΑΔΗΣ ΑΗΣΙΤΗΣ. Πρὸς ἐνίτχυσιν τῆς ἀτυνομίας ἐν τῷ μεγάλῳ καταγωγίῳ τῶν ἐθνῶν, τῇ παγκοσμίῳ ἐκθέσει τοῦ Λονδίνου, ἀλόκληρον τὸ κρυστάλλινον κατάστημα περιεκυκλώθη ὑπὸ συνεχοῦς ἠλεκτρικοῦ τηλεγράφου, ἔχοντος εἰς ἐκάστην τῶν ἐισόδων ἀνά ἓνα σταθμὸν, ὥστε ἅμα διὰ μιᾶς ἐξ αὐτῶν ἤθελεν εἰσελθεῖ τις φαινόμενος ὑποπτος, νὰ εἰδοποιῶνται οἱ φύλακες ὄλων τῶν θυρῶν, ὅπως προσέχωσιν ἐπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐξοδὸν του. Τὸ ὑπουργεῖον ἔδωκε τὴν μεγίστην ἐπισημότητα εἰς τὸ μέτρον τοῦτο, πρὸς γινῶσιν ὄλων τῶν ἐχόντων συμφέρον. Ἄλλ' εἰς ἐξ αὐτῶν, κλέπτῃ καὶ ληστῇ διαβόητος ἐν Σκωτίᾳ, καὶ κατορθῶν νὰ διαρεύῃ πάντοτε τὴν ἀγρυπνίαν τῶν νόμων, ἔγραψεν ἐσχάτως πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν ὅτι ὄλαι αὐταὶ αἱ προφυλάξεις εἰσὶν ἐντελῶς μάταιαι, διότι αὐτὸς σκοπὸν ἔχει νὰ κλέψῃ ἀπὸ τὴν ἐκθεσὶν ἀντικείμενόν τι ἀξίζον τριακοσίας χιλ. δραχμῶν, καὶ ὅτι προσκαλεῖ τὸν ὑπουργὸν καὶ τὴν ἀτυνομίαν του νὰ προσέχωσι καλῶς, διότι ὄλοι οἱ τῆς γραφοὶ δὲν θὰ τὸν ἐμποδίσωσι νὰ ἐκτελέσῃ τὴν πρόθεσίν του.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΝ ΑΓΡΑΙ. Ἐπὶ τῆς κυριωτέρας πύλης τῆς ἐν Ἰνδία πόλεως Ἄγρας, ἀναγινώσκεται ἡ ἐφεξῆς ἐπιγραφή·

« Ἐπὶ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοκράτορος Ἰουλέφ, δύο χιλιάδες διαζυγίων ἐγένοντο δικαστικῶς, ἐξ ἀμοιβαίας συναιρέσεως. Ὁ αὐτοκράτωρ, ἀγανακτῆτας ἐπὶ τῇ διαφθορᾷ ταύτῃ, ἀκηγόρευσε τὰ διαζύγια. Ἄλλὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος, ὁ μὲν ἀριθμὸς τῶν γάμων ἠλαττώθη κατὰ τρεῖς χιλιάδας, τῷ ἔξῃ δὲ ὑπερβαλλόντως ἡ κακοήθεια τριακόσια γυναῖκες, φαρμακεύσασαι τοὺς συζύγους αὐτῶν, καὶ ἑβδομήκοντα πέντε ἄνδρες, δολοφονήσαντες τὰς ἰδίας συμβίας, κατεδικάσθησαν εἰς τὸν διὰ πυρὸς θάνατον. Ἡ ἀξία τῶν καταστραφέντων ἐπίπλων ἐντὸς τῶν ἰδιωτικῶν οἰκιῶν ὑπερέβη τὰ τρία ἑκατομμύρια ρουπιδίων. Ὁ αὐτοκράτωρ σπεύσας ἐπέτρεψεν ἐκ νέου τὰ διαζύγια.

ΒΡΟΧΗ ΙΧΘΥΩΝ ΚΑΙ ΚΟΓΧΥΛΙΩΝ. Παράδοξά τινα γεγονότα ἐκλύουσι τοσοῦτω τὴν προσηχὴν ἐκείνων ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων συμβαίνουσιν, ὥστε δὲν ἐγκύπτουσιν ὅσον δεῖ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν αἰτίων ἐξ ὧν προήλθον. Ἐξ αἰτίας τῆς ἀμελείας ταύτης πολλὰ μυστήρια τῆς φύσεως μένουσιν ἀνεξήγητα, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸ θαυμασιώτερον ἴσως εἶναι αἱ

κατὰ τινὰς ἐπαρχίας τῆς Σκωτίας ἐπαναληφθεῖσαι βροχαὶ ἰχθύων. Δὲν θέλομεν ἀναφέρει ἐνταῦθα πλὴν ὀλίγας τινὰς, καὶ ταύτας ἐξ ἐκείνων ὄσαι συνέβησαν ἐπὶ τῆς παρελθούσης καὶ τῆς ἐνεστῶσης ἑκατονταετηρίδος. Τὸ 1721 ἔτος, κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Ἀργύλην, ἔπεσαν ἐπὶ μικροῦ τινος λοφίσκου ἀφῶαι (ἀρίγκαι) ὑπερμεγέθεις. Οἱ κάτοικοι τοῦ παρακειμένου ὑποστατικοῦ, καταπληχθέντες, ἔστειλαν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην αὐτοῦ, εἰς Ἐδεμβούργον, τινὰς τῶν νεφελογενῶν τούτων ἰχθύων. Ἐπιστήμων δὲ τις μεταβάς ὅπου ἐγένετο τὸ θαῦμα, δὲν ἔμαθεν ἄλλο εἰμὴ ὅτι εἶχε πνεύσει ἄνεμος σφοδρότατος, καὶ ὅτι τὸ λοφίδιον ἐφ' οὗ εὐρέθησαν αἱ ἀφῶαι, κεῖται πλησίον πορθμοῦ τινος, *Λόχ Μερφολιτ* καλουμένου, βρῦαντος ἰχθύων.

Τὸ 1817 εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν τῆς Σκωτίας, τὴν Ἀππίνην, ἠγέρθη λαίλαψ βίαιος, διαρκέσας πολλὰς ἡμέρας. Πρὸς τὸ ἑσπέρας τῆς δευτέρας, ἡ βροχὴ εἶχε κατασταθῆ ῥαγδαιστάτη, τὴν δὲ τρίτην ἡ ἀτμοσφαῖρα ἦτο ὑπὲρ τὸ ὄσον θερμὴ. Παιδιά τινὰ παρετήρησαν μέγαν ἀριθμὸν ἀψύων διεσκορπισμένων ἐπὶ τῆς γῆς, μικρῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. Τὸ μέρος ὅπου εὐρέθησαν δὲν ἔπέχει πολὺ τοῦ πορθμοῦ *Λόχ Βέραν*. Πιθανὸν ἄρα ὅτι αἱ ἰχθύες εἶχον ἀναρπαθῆ ἐκεῖθεν ἀπὸ τὴν θύελλαν. Ἐνδέχεται ἐπίσης νὰ ἀνηρπάσθησαν καὶ ἀπὸ ἄλλον πορθμὸν, τὸν *Λίννε Λόχ*, τρία μίλια ἀπέχοντα. Ναὶ μὲν ὑπάρχουσιν ἐν τῷ μεταξὺ γαῖαι, τριακοσίους πίδαας ὑψηλότεραι τῆς θαλάσσης· ἀλλ' ἡ δύναμις, ἡ ἀνασπασασα τοσαύτην ποσότητα ἰχθύων, καὶ διασκορπίσασα ἐν εἴδει βροχῆς τὴν μετ' αὐτῶν θάλασσαν, ὑπῆρξεν ἀναμφιδόλως τοσοῦτω μεγίστη, ὥστε ἀνύψωσεν ὑπεράνω τῶν βουνῶν καὶ θάλασσαν καὶ ἰχθύας.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο ἐπανελήθη καὶ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Κινρός, πλησίον τοῦ *Λόχ Λέβεν*. Καὶ ἐκεῖ ὑποτίθεται ὅτι αἱ καταπεσοῦσαι ἀφῶαι εἶχον ἀνασπασθῆ ἀπὸ τὴν παρακειμένην θάλασσαν.

Περὶ τὴν αὐτὴν σχεδὸν ἐποχὴν, βροχὴ κογχυλίων ἔπετεν εἰς Ἴρλανδίαν, κατὰ τὴν κομητείαν Κιλδάρην. Ἡ θάλασσα ἦτο τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς ἄκρον τεταραγμένη, καὶ εἶχε πλημμυρῆσαι καθ' ὑπερβολὴν.

ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΣ ΖΩΩΝ. Ὁ Κ. Σούλτς, πρῶτος σοφὸς τῆς Γερμανίας, σχολιάζων τὴν περὶ ζώων ἱστορίαν τοῦ Ἀριστοτέλους λέγει, ὅτι ἂν καὶ τὰ πτηνὰ, ἐξ ὄλων τῶν σπονδυλοειδῶν ζώων, εἶναι τὰ ἦττον μακρόβια, ὑπάρχουσιν ὁμῶς μεταξὺ αὐτῶν παραδείγματα τινὰ μακροβιότητος σχεδὸν ἀπίστευτα. Τὸ 1633 εἶχε μεταφερθῆ ἐξ Ἰταλίας εἰς Γαλλίαν φिटτακὸς ὄστις ἔζη τὸ 1743, εἶχε, δηλαδή, ἠλικίαν ἀνωτέραν τῶν 110 ἐτῶν. Ἄλλοτε ὁμιλῶν περὶ ἰχθύων λέγει, ὅτι ἰχθύς τις ἀγρευθεὶς τὸ 1497 ἐντὸς τινος δεξαμενῆς ἔφερε περὶ τὸν λαιμὸν κρίκον χαλκοῦν, ἐφ' οὗ ἦτο κεχαραγμένον ὅτι εἶχεν ἐμβληθῆ ἐκεῖ πρὸ 267 ἐτῶν. Ὁ Βυρβῶν βεβαίως ὅτι αἱ φάλαιναι ζῶσι χίλια ἔτη· ἀλλ' ὁ Κ. Σούλτς ὑποθέτει ὅτι λανθάνεται ὁ ἰνδοζὸς αὗτος φυσιολόγος.